Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Central, judecător Nicula Veaceslav
Dosarul nr. 2ai-87/26 (2-19112904-02-2ai-29042026)

D E C I Z I E

21 septembrie 2026 mun. Chişinău

Completul specializat pentru examinarea acţiunilor în materie de insolvabilitate, reorganizare şi dizolvare a persoanelor juridice al Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

În componenţa:
Preşedintelui completului, judecătorul Sîrbu Victoria
Judecătorilor Cașcaval Andrei și Bagrin Lucia

examinând, fără citarea părţilor, cererea de apel declarată de lichidatorul ÎMGFL nr.11 din Chișinău, în procedura falimentului, Bulgaru Igor, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Central din 16 februarie 2026, în cauza de insolvabilitate la cererea de chemare în judecată, concretizată, depusă de către lichidatorul debitorului insolvabil ÎMGFL nr.11 din Chișinău în procedura falimentului, Bulgaru Igor, privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului ÎMGFL nr.11 din Chișinău în procedura falimentului, înaintată împotriva pârâților Selivanov Ruslan, Moraru Victor, Primăria municipiului Chișinău și Direcția General Locativ-Comunală și Amenajare a Consiliului Municipal Chișinău, intervenient accesoriu „Termoelectrica” SA,

C O N S T A T Ă:

Circumstanţele cauzei:

La 9 ianuarie 2017, reprezentantul creditorului „Termoelectrica” SA – Eni Veaceslav, a înaintat cerere introductivă privind intentarea procedurii de insolvabilitate faţă de debitorul ÎMGFL nr. 11 din Chișinău.

Prin încheierea Curţii de Apel Chişinău din 12 ianuarie 2017, cererea introductivă a fost admisă spre examinare, cu aplicarea măsurilor de asigurare de rigoare şi numirea în calitate de administrator provizoriu pe Bulgaru Igor deţinătorul autorizaţiei nr. ***** din 14 ianuarie 2015 eliberată de Ministerul Justiţiei al Republicii Moldova.

Prin hotărîrea din 7 martie 2017 Curtea de Apel Chişinău a admis cererea introductivă cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate faţă de întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 11 din Chişinău (în continuare ÎMGFL nr. 11 din Chişinău).

S-a declarat ÎMGFL nr. 11 din Chişinău în stare de insolvabilitate. S-a desemnat în calitate de administrator al procesului de insolvabilitate administratorul autorizat Bulgaru Igor.

Prin încheierea Curţii de Apel Chişinău din 3 ianuarie 2018 a fost intentată faţă de ÎMGFL nr. 11 din Chişinău procedura falimentului cu desemnarea în calitate de lichidator al procedurii falimentului pe administratorul autorizat Bulgaru Igor.

La data de 4 mai 2020, lichidatorul ÎMGFL nr. 11 din Chişinău – Bulgaru Igor a înaintat în instanța de insolvabilitate o cerere privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului insolvabil ÎMGFL nr. 11 din Chișinău împotriva pârâților

Selivanov Ruslan, Moraru Victor, Primăria mun. Chișinău și Direcția Generală Locativ Comunală și Amenajare a Consiliului Municipal Chișinău.

În susținerea cererii, reclamantul a invocat că, în cadrul administrării întreprinderii a constatat faptul neonorării de către ÎMGFL nr. 11 din Chișinău a obligaţiunilor sale faţă de creditori, ceea ce a adus la crearea situaţiei de insolvabilitate la întreprindere, exprimată în incapacitatea de plată a debitorului și lipsa masei debitoare pentru executarea creanțelor creditorilor.

Urmare a exercitării atribuțiilor sale de către administrator provizoriu/administrator al procesului de insolvabilitate a ÎMGFL nr. 11 din Chișinău, în raportul prezentat pentru ședința de raportare administrator provizoriu/administrator al procesului de insolvabilitate a înaintat propunere către instanța de insolvabilitate de intentare procesului de insolvabilitate, deoarece ÎMGFL nr. 11 din Chișinău nu dispune de careva bunuri mobile sau imobile, însă există posibilitatea recuperării și satisfacerii parțiale a creanțelor creditorilor prin înaintarea cererilor de validare a popririi și încasarea datoriilor.

Conform documentelor de constituire şi extraselor eliberate de către Camera Înregistrării de Stat, ÎMGFL nr. 11 din Chișinău, a fost înregistrată la Camera Înregistrării de Stat în Registrul persoanelor juridice şi întreprinzătorilor individuali sub numărul ***** la data de 17.06.1997, adresa juridică fiind: mun. Chişinău str.*****, Republica Moldova, codul fiscal - *****.

Conform informaţiei serviciului fiscal şi a informaţiei de la Camera Înregistrării de Stat ca administrator al societăţii debitoare figurează din 26.10.2015, Selivanov Ruslan.

Conform informaţiei serviciului fiscal (actul de control al Serviciului Fiscal de Stat, nr. ***** din 26.05.2017, prelungit pe formularul nr. *****), funcția de contabil-șef a fost deținută în perioada 01.01.2013-03.04.2017 de către Moraru Victor.

Totodată, potrivit datelor din Registrul persoanelor juridice, asociatul/fondatorul ÎMGFL nr. 11 din Chișinău din 17 iunie 1997 potrivit datelor din Registrul persoanelor juridice cu cota de 100% este Primăria mun. Chişinău, cu capitalul social: 6 385 lei.

Potrivit Registrului de stat al persoanelor juridice, obiectul principal de activitate al ÎMGFL nr. 11 din Chișinău îl constituie:

1) Intermedieri pentru cumpărarea, vînzare şi închirierea locuinţelor şi a altor bunuri imobiliare cu destinaţie neproductivă;

2) Reparaţii şi construcţii de locuinţe (apartamente) populaţiei, municipiului;

3) Activităţi imobiliare pe bază de tarife sau contracte;

4) Comerţ cu ridicata şi amănuntul al materialelor de construcţii, articolelor de ferărie, utilajului de apeduct şi de încălzire, al materialelor auxiliare;

5) Reparaţii capitale de clădiri şi construcţii:

- Administrarea spaţiului de locuit, inclusiv serviciile tehnice, spaţiile comerciale şi de producţie, a spațiilor cu altă destinaţie decât cele descrise mai sus în proprietatea statului în bază de contract, evidenţa spaţiilor libere şi prezentarea informaţiei despre existenţa acestora;

- Dezvoltarea fondului locativ prin achiziţii, construcţii în antrepriză sau subantrepriză a noilor clădiri cu alţi parteneri.

- Elaborarea proiecte de planuri anuale şi de perspectivă pentru activitatea financiară şi de producţie, planuri de reparare curentă şi capitală a spaţiului locativ.

- Realizarea materialelor de construcţie pentru reparaţia curentă şi capitală a caselor particulare şi apartamentelor private.

- Participă la organizarea activităţii de primire la balanţă şi ia măsuri pentru popularea locuinţelor în casele noi construite, în strictă conformitate cu prevederile Regulilor şi normelor

de construcţie (RNC) şi Instrucţiunii cu privire la recepţionarea în folosinţă şi popularea caselor nou construite.

- Organizează activitatea şi efectuează munca de salubrizare a teritoriilor administrate, curăţirea WC din curţi, camerelor, conductelor de gunoi şi terenurilor de acumulare a gunoiului etc..

Reprezentantul reclamantului, lichidatorul Bulgaru Igor, a făcut trimitere la prevederile art. 248 alin. (1), din Legea insolvabilității care indică că, dacă în cadrul procesului sânt identificate persoane cărora le-ar fi imputabilă apariția stării de insolvabilitate a debitorului, la cererea administratorului insolvabilității/lichidatorului instanța de insolvabilitate poate presupune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere și/sau de supraveghere, precum și de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea dacă acestea sunt vinovați de:

a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal;

b) desfăşurarea unei activităţi comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului;

c) majorarea fictivă a pasivelor debitorului şi/sau deturnarea (ascunderea) unei părţi din activul debitorului;

d) procurarea de fonduri pentru debitor la preţuri exagerate;

e) ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire şi a ştampilei;

f) dispunerea continuării unei activităţi a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată;

g) dispunerea, în luna precedentă încetării plăţilor, de a se plăti cu preferinţă unui creditor în dauna celorlalţi creditori;

h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art.14;

i) comiterea altor acţiuni care au adus daune proprietăţii debitorului.

Astfel, pentru demonstrarea existenței temeiurilor pentru atragerea la răspunderea subsidiară a organului de conducere al debitorului insolvabil ÎMGFL nr. 11 din Chișinău și anume: ***administratorului Selivanov Ruslan, contabilului-șef Moraru Victor, Direcției Generală Locativ-Comunală și Amenajare a Consiliului Municipal Chișinău și fondatorului/asociatului Primăria mun. Chișinău***, a descris detaliat fiecare temei stipulat în art. 248 din Legea insolvabilității aplicabile cazului dat.

Astfel cu referire la prevederile lit. *e) ţinerea unei contabilităţi contrare prevederilor legii a invocat următoarele*.

În raportul pentru perioada provizorie din 2 martie 2017, a fost stabilit faptul că, în perioada de referință au fost supuse verificării actele de constituire, contractele cu terțe persoane și analizate actele evidenței contabile și indicatorilor de bază, ce ţin de rezultatele economico-financiare ale activităţii ÎMGFL nr. 11 din Chișinău conform statutului ÎMGFL nr. 11 din Chișinău, în activitatea sa întreprinderea se călăuzește de legile Republicii Moldova, precum și de prevederile statutului său.

Astfel, conform Hotărîrii Guvernului nr. 387 din 06.06.1994 cu privire la aprobarea regulamentului – model al întreprinderii municipale, întreprinderea ține la zi și raportează în modul stabilit datele evidenței statistice, operative și contabile ale activității sale.

De asemenea, potrivit pct. I.2 din politicile contabile ale ÎMGFL nr. 11 din Chișinău, prezentate pentru perioada de activitate a anilor 2013-2016, este stipulat că, întreprinderea ține evidența contabilă în conformitate cu: Legea Contabilității nr. 113-XVI din 27.04.2007;

Standardele Naționale de contabilitate, aprobate prin Ordinul Ministerului Finanțelor nr. 174 din 25.12.1997; Planul de conturi contabile privind activitatea economică a întreprinderilor, aprobat prin Ordinul Ministerului Finanțelor nr. 174 din 25.12.1997 și alte acte legislative și normative (instructive) cu modificările și completările operate ulterior.

Astfel, în perioada de gestiune a anilor 2015 – 2016, de către ÎMGFL nr. 11 din Chișinău, au fost grav încălcate prevederile Legii contabilității nr. 113 din 27.04.2007, standardele naționale contabile „politici contabile, modificări ale estimărilor contabile, erori și evenimente ulterioare", SNC „prezentarea situațiilor financiare", „plan general de conturi contabile", precum și principiile de bază conform cărora se ține evidența contabilă.

Corespunzător a fost identificată încălcare și a Legii Contabilității nr. 113-XVI din 27.04.2007; Standardelor Naționale de contabilitate, aprobate prin Ordinul Ministerului Finanțelor nr. 174 din 25.12.1997; Planul de conturi contabile privind activitatea economică a întreprinderilor, aprobat prin Ordinul Ministerului Finanțelor nr. 174 din 25.12.1997 și alte acte legislative și normative (instructive) cu modificările și completările operate ulterior.

Lichidatorul Bulgaru Igor, a atras atenția că documentele respective sunt acte normative, care stabilesc reguli generale obligatorii privind ținerea contabilității și raportarea financiară, precum și nomenclatorul sistematizat al conturilor contabile și normelor metodologice de utilizare a acestora.

Încălcările care că au fost admise de către pârâți, au fost constatate prin actul de control a Serviciului Fiscal de Stat nr. ***** din 26.05.2017, prelungit pe formularul nr. *****, la capitolul situația evidenței contabile, evidența și utilizarea blanchetelor de strictă evidență și concluzii, precum și decizia Serviciului Fiscal de Stat asupra cazului de încălcare nr. ***** din 14.06.2017 prin care debitorului s-a aplicat amenzi pentru încălcarea prevederilor referitor la ținerea contabilității conform formelor și modului stabilit de legislație cu referire la încălcarea art. 8 alin. (2) lit. c) Cod fiscal, art. 4 alin. (2), art. 7 alin. (2), art. 11 alin. (2) lit. a), art. 13 alin. (2) lit. c) și d) din Legea contabilității nr. 113 din 27.04.2007 și altor prevederi (pct. 2).

Totodată, administratorul autorizat Bulgaru Igor a solicitat prin scrisoarea nr. *****/38 din 18 ianuarie 2017, prezentarea repetată a unui șir de documente contabile pentru anii 2012 – 2016, printre care se enumeră și cartea mare – registru obligatoriu, generalizator al conturilor sintetice întocmit în scopul controlului înregistrării în conturile contabile și întocmirii rapoartelor financiare; balanța de verificare – registru obligatoriu, destinat grupării, sistematizării, înregistrării și generalizării informației privind existența și mișcarea elementelor contabile reflectate în documentele primare și centralizatoare (art. 23 din Legea contabilității nr. 113 din 27.04.2007).

Registrele menționate nu au fost prezentate, fapt ce denotă lipsa/neîntocmirea acestora și, respectiv, încălcarea ciclului contabil în cadrul entității (art. 18, art. 19, art. 23, art. 43 din Legea contabilității nr. 113 din 27.04.2007). Insuficiența materialului documentar (contabil) adecvat, nu a permis evaluarea analitică a activității economico - financiară a întreprinderii în perioada respectivă de activitate.

Conform art. 2 din Legea contabilității nr. 113 din 27.04.2007, în vigoare la momentul intentării procesului de insolvabilitate față de ÎMGFL nr. 11 din Chișinău, prevederile prezentei legi se aplică tuturor persoanelor juridice şi fizice care desfăşoară activitate de întreprinzător, organizaţiilor necomerciale, inclusiv instituţiilor publice, notarilor, avocaţilor, mediatorilor, administratorilor autorizaţi şi birourilor înfiinţate de aceştia, executorilor judecătoreşti, precum şi reprezentanţelor şi filialelor întreprinderilor (organizaţiilor) nerezidente, înregistrate în Republica

Moldova (denumite în cele ce urmează entităţi), indiferent de domeniul de activitate, tipul de proprietate şi forma juridică de organizare.

Conform art. 13 alin. (2) din Legea contabilității nr. 113 din 27.04.2007, în vigoare la momentul intentării procesului de insolvabilitate față de ÎMGFL nr. 11 din Chișinău, conducătorul entităţii este obligat: a) să organizeze şi să asigure ţinerea contabilităţii în mod continuu din momentul înregistrării până la lichidarea entităţii; b) să asigure elaborarea şi respectarea politicilor contabile în conformitate cu cerinţele prezentei legi, ale I.F.R.S. şi ale S.N.C.; d) să asigure întocmirea şi prezentarea oportună, completă şi corectă a documentelor primare, a registrelor contabile conform regulilor stabilite de Ministerul Finanţelor, precum şi integritatea şi păstrarea acestora conform cerinţelor Organului de Stat pentru Supravegherea şi Administrarea Fondului Arhivistic al Republicii Moldova; e) să organizeze sistemul de control intern, inclusiv efectuarea inventarierii; f) să asigure documentarea faptelor economice ale entităţii şi reflectarea acestora în contabilitate; g) să asigure respectarea actelor normative prevăzute la art. 11 alin. (2) lit. a); h) să asigure întocmirea şi prezentarea situaţiilor financiare în conformitate cu prezenta lege şi cu standardele de contabilitate.

Iar, conform alin. (1) din art. 13 al aceiași legi stipulează că, răspunderea pentru ţinerea contabilităţii şi raportarea financiară revine: a) conducerii (organului executiv) – în entitatea cu răspundere limitată; b) partenerilor – în entitatea ai cărei proprietari au răspundere nelimitată; c) proprietarului – pentru întreprinzătorii individuali; d) conducătorului entităţii – în entităţile neprevăzute la lit. a)–c).

Conform regulamentului direcţiei generale locativ - comunale şi amenajare, atribuţiile direcţiei în domeniul coordonării şi administrării subdiviziunilor sunt: administrarea activităţii întreprinderilor municipale de gestionare a fondului locativ nr. 1-23, aprobarea statelor de funcţii, planurilor activităţii economico-financiare, în funcţie de necesităţile reale; conlucrarea în activitatea sa cu întreprinderile municipale pentru servicii locative din sectoarele municipiului Chişinău, asociaţiile proprietarilor de locuinţe privatizate, cooperativele de construcţie a locuinţelor, S.R.L. „Chişinău-Gaz”, S.A. „Termoelectrica”, Î.M. „Asociaţia spaţiilor verzi”, Î.M.S. „Liftservice”, Î.M. „Regia „Autosalubritate”, Î.M. „Combinatul servicii funerare”, S.A. „Apă-Canal Chişinău”, Î.M. „Infocom” şi alte subdiviziuni ale Consiliului municipal Chişinău; executarea controalelor privind folosirea eficientă a capacităţilor de producţie, folosirea raţională a utilajului, resurselor materiale naturale şi energetice ale organizaţiilor şi întreprinderilor subordonate, organizarea achiziţionării de noi unităţi de transport şi mecanisme, precum şi controlul asupra procurării poziţiilor de bază în vederea asigurării tehnico-materiale; coordonarea proiectelor de decizii privind darea în arendă a patrimoniului municipiului, aflat la balanţa întreprinderilor subordonate; elaborarea măsurilor cu privire la îmbunătăţirea indicilor economici ai organizaţiilor şi întreprinderilor subordonate, ridicarea disciplinei de producţie, asigurarea aplicării corecte a preţurilor şi tarifelor; contribuirea la aplicarea experienţei avansate, realizărilor ştiinţei şi tehnicii, implementarea tehnologiilor moderne, metodelor progresiste de muncă şi mecanizarea proceselor de producţie în organizaţiile şi întreprinderile subordonate; recepţionarea dărilor de seamă ale întreprinderilor subordonate.

Conform pct. 5.2 al statutului ÎMGFL nr. 11 din Chișinău, de competența regiei locative municipale (în prezent Direcţia generală locativ - comunală şi amenajare a Consiliului Municipal Chișinău) ține: a) determinarea activității de bază a întreprinderii, b) numirea și destituirea șefului, șefului adjunct și a contabilului-șef.

Astfel, reclamantul a invederat că la întreprinderea lipsește controlul intern adecvat și deplin, menirea căruia este de a asigura respectarea strictă a cerințelor politicii conducerii,

integritatea activelor, prevenirea și descoperirea cauzelor de fraudă și eroare, exactitatea și plenitudinea înregistrărilor contabile, achitarea în termen a tuturor datoriilor și restanțelor față de agenți economici, instituții de stat și instituții bancare.

Este evident că, vina în neîndeplinirea prevederilor legale, neasigurarea integrității documentelor contabile și ținerea unei contabilități contrar legii revine administratorului Selivanov Ruslan, contabilului-șef Moraru Victor, Direcției Generală Locativ-Comunală și Amenajare și fondatorului/asociatului Primăria mun. Chișinău.

Responsabilitatea pentru omisiunile enumerate, după părerea lichidatorului, au fost admise de persoanele care n-au respectat obligațiile care le revin în conformitate cu legislația în vigoare ce a dus la încălcarea de către debitorul ÎMGFL nr. 11 din Chișinău a normelor imperative stabilite de Codul fiscal, Legea contabilității, standardele naționale de contabilitate, aprobate prin ordinul Ministerului Finanțelor nr. 174 din 25.12.1997; Planul de conturi contabile privind activitatea economică a întreprinderilor, aprobat prin Ordinul Ministerului Finanțelor nr. 174 din 25.12.1997 și alte acte legislative și normative (instructive) cu modificările și completările operate ulterior, ce ca urmare, a dus la prejudicierea intereselor cum altor creditori ai debitorului așa și statului.

Cu referire la *lit. h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14* a invocat că, la data de 16 ianuarie 2017, Curtea de Apel Chișinău a emis încheiere nr. 2i-32/17 de admitere a cererii introductive, depusă de creditorul „Termoelectrica" SA privind declararea insolvabilităţii debitorului ÎMGFL nr. 11 din Chișinău, *****, c/f *****.

La momentul depunerii cererii introductive debitorul ÎMGFL nr. 11 din Chișinău înregistra datorii față de „Termoelectrica" SA în mărime de 16 769 942,75, datorie ce s-a format conform contractului de livrare-utilizare a energiei termice cu apă caldă nr. ***** din 02.10.2006, încheiat între „Termoelectrica" SA (succesor în drepturi a S.A. „Termocom"), în calitate de furnizor şi ÎMGFL nr. 11 din Chișinău, prin care ultima şi-a asumat obligaţia de a achita lunar energia termică furnizată la obiectele aflate în administrarea operativă şi anume, conform pct. 4.2 al contractului, care statuează că, conturile de plată recepţionate, urmează a fi achitate de către consumator până la data de 30 a lunii următoare și conform p.5.1.6.

Conform raportului pentru perioada provizorie din 2 martie 2017, administratorul provizoriu a constatat următoarele: *o insuficienţă a veniturilor din vânzări, generate de ÎMGFL nr. 11 din Chişinău pentru acoperirea consumurilor şi cheltuielilor entităţii, pe toată perioada supusă analizei. Această tendinţă negativă constituie şi principala cauză a formării pierderilor nete în perioadele respective, sau demonstrează că întreprinderea este în declin continuu din 2013.*

Rata de îndatorare pe termen lung față de capitalul permanent este coeficientul de dependență de sursele de finanțare împrumutate pe termen lung.

În baza rezultatelor obținute, reclamantul a constatat că, în perioada de gestiune a anilor 2013 – 2014, dependența ÎMGFL nr. 11 din Chișinău față de sursele finanțare pe termen lung este egală cu zero.

Însă, pentru perioadele de gestiune ulterioare, 2015 – 2016, aceasta a înregistrat o creștere colosală în mărime de 90,00% și respectiv 95,01%, creșterea acestei rate în dinamică reprezintă o tendință negativă care reflectă majorarea riscului potențial de a nimeri sub influența externă sau a se încadra în temeiurile generale și speciale de intentare a procesului de insolvabilitate, care nu poate fi controlată de către conducerea întreprinderii sau asociații ei.

La depășirea nivelului recomandat, atragerea suplimentară a mijloacelor împrumutate pe termen lung urmează a fi oprită, or, conform datelor din tabel, debitorul a depășit limita acestui indicator de 2,4 ori.

Calculele efectuate în tabel arată că, pentru perioadele de gestiune a anilor 2013 – 2014, coeficientul lichidității curente nu se încadrează în intervalul optim, fapt ce demonstrează, că întreprinderea nu dispune de active curente suficiente pentru achitarea datoriilor pe termen scurt în sumă deplină. Pentru perioadele ulterioare a an. 2015 – 2016, coeficientul lichidității curente înregistrează o creștere esențială (de 2,7 ori), acesta se datorează creșterii valorii activelor circulante (alte active curente obținute pe seama datoriilor pe termen lung (credit)). Este de menționat că creșterea excesivă a coeficientului respectiv, depășirea nivelului maxim recomandat reflectă o structură irațională a activelor întreprinderii.

Din cauza micșorării neesențiale dar constante a sumei creanțelor în condițiile creșterii constante dar neesențiale a datoriilor pe termen scurt, în perioada anilor 2013 – 2014, iar, în perioada 2015 – 2016, micșorării creanțelor pe termen scurt și creșterii sumei mijloacelor bănești în condițiile descreșterii datoriilor pe termen scurt, lichiditatea intermediară scade treptat de la 1,25 până la 0,99, ce reprezintă cota datoriilor pe termen scurt care întreprinderea este capabilă să achite prin mobilizarea mijloacelor bănești și creanțelor pe termen scurt.

Consideră reclamantul că, contrar prevederilor art. 10, 13 și 14 al Legii insolvabilităţii, avînd temei de intentare a procesului de insolvabilitate, fondatorul Primăria mun. Chișinău în perioada 01.01.2013-31.01.2016, nu s-a hotărît să depună în instanţa de judecată o cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate faţă de debitorul nominalizat, astfel, *asumîndu-şi anumite riscuri de atragere la răspundere subsidiară în conformitate cu legislaţia în vigoare.*

Ca urmare, este evident că, în speță s-a constatat că începînd cu 1 ianuarie 2013, ÎMGFL nr. 11 din Chișinău nu a mai desfășurat activitatea normală profitabilă de întreprinzător și avut datoria scadentă care nu a avut posibilitatea să achite, iar asta duce la concluzia că, din data asta urmează a fi calculat termenul de 30 zile pentru înaintarea cererii introductive.

Astfel, contrar prevederilor statutului ÎMGFL nr. 11 din Chișinău, fondatorul întreprinderii nu a întreprins măsuri întru dizolvarea sau lichidarea societăţii în cauză, ceea ce a contribuit la majorarea datoriilor faţă de instituţiile financiare, organele de stat şi furnizorii de mărfuri şi respectiv la cauzarea prejudiciului creditorilor.

Ca urmare, la data depunerii de către „Termoelectrica” SA a cererii introductive privind intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul ÎMGFL nr. 11 din Chișinău, ultimul se caracteriza ca o întreprindere în incapacitate de plată (insolvabilitate absolută) și supraîndatorarea, avînd un risc financiar foarte ridicat, care nu era în stare să-şi onoreze obligaţiile sale faţă de creditori, precum și nu a avut mijloace fixe, financiare și circulante, precum și bunuri necesare pentru satisfacerea măcar parțială a creanțelor scadente, fapt confirmat prin răspunsurile de la organele abilitate în acest sens.

Prin urmare, este evident că, organul de conducere al ÎMGFL nr. 11 din Chișinău – asociatul unic Primăria mun. Chișinău (începînd cu 17.06.1997), care fiind fondatorul debitorului, deținînd competența exclusivă de a lua decizia de lichidare ÎMGFL nr. 11 din Chișinău, inclusiv DGLCA a avut dreptul și obligația de a controla activitatea debitorului și de a da indicații și sarcini obligatorii de îndeplinit pentru organele executive, era obligată de a emite decizie de a înainta cererea introductivă până la ajungerea de facto în incapacitatea de plată, supraîndatorarea, încă la 1 ianuarie 2013 când s-a confirmat incapacitatea de plată datoriilor scadente față de creditori și când la întreprinderea coeficientul lichidității curente a început să nu

se încadreze în intervalul optim, însă a omis în mod intenționat de a se adresa în instanța de judecată pentru intentarea procesului de insolvabilitate.

Aceasta duce la concluzia că, din data de 1 ianuarie 2013 pe motivul prevăzut în art. 10 alin. (2) din Legea insolvabilității și pe motivul prevăzut în art. 10 alin. (3) din Legea insolvabilității ar trebuit să fie calculat termenul de 30 zile pentru depunerea cererii introductive din partea debitorului ÎMGFL nr. 11 din Chișinău în persoana fondatorului - Primăria mun. Chișinău în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) lit. a) din Legea insolvabilității.

Conform pct. 9.2 din statutul debitorului, lichidarea întreprinderii se efectuează în următoarele cazuri: a) conform hotărîrii fondatorului; b) conform hotărîrii judecății; c) conform altor circumstanțe prevăzute de legislație.

Conform pct. 9.3, lichidarea întreprinderii se efectuează în baza numirii de către fondator sau de judecată a unei comisii de lichidare. Din momentul numirii comisiei de lichidare, conducerea întreprinderii ține de competența ei.

Conform pct. 9.5, forma și termenele lichidării întreprinderii sunt determinate de fondator sau de judecată.

Conform art. 1 din Legea nr. 246 din 23.11.2017 cu privire la întreprinderea de stat și întreprinderea municipală, Întreprinderea municipală este persoana juridică care desfăşoară activitate de întreprinzător în baza bunurilor proprietate a unităţii administrativ-teritoriale/unității teritoriale autonome Găgăuzia transmise ei în administrare și/sau ca aport în capitalul social și în baza proprietății obținute de aceasta în rezultatul activității economico-financiare.

Conform art. 1 alin. (2-4) din Legea nr. 146/1994 cu privire la întreprinderea de stat (în vigoare la momentul intentării procesului de insolvabilitate față de debitor), Întreprinderea de stat, este agent economic independent cu drepturi de persoană juridică, care, pe baza proprietăţii de stat transmise ei în gestiune, desfăşoară activitate de întreprinzător. Controlul asupra activităţii întreprinderii îl exercită organele administraţiei de stat în conformitate cu Legea cu privire la antreprenoriat și întreprinderi, prezenta lege şi cu alte acte legislative. Întreprinderea poartă răspundere pentru obligaţiunile sale cu toate bunurile de care dispune. Organul administraţiei de stat nu poartă răspundere pentru obligaţiunile întreprinderii pe care a înfiinţat-o. Întreprinderea nu poartă răspundere pentru obligaţiunile organului administraţiei de stat care a înfiinţat-o.

Art. 5 din aceiași lege, gestiunea întreprinderii se efectuează în conformitate cu prezenta lege, alte acte normative şi cu statutul întreprinderii.

Art. 6 alin. (1-2) din aceiași lege expres prevede că, fondatorul îşi exercită drepturile de gestionar al întreprinderii prin intermediul consiliului de administraţie şi al administratorului întreprinderii (organul executiv). Fondatorul: a) aprobă statutul întreprinderii modificările și completările acestuia; b) stabileşte întreprinderii indicii economici;c) promovează o politică tehnică unică în cadrul ramurii; d) desemnează membrii consiliului de administraţie şi îi revocă;e) desemnează administratorul întreprinderii şi îl eliberează din funcţie, la propunerea consiliului de administraţie; f) transmite bunurile şi atribuţiile sale în ceea ce priveşte desfăşurarea activităţii de întreprinzător administratorului în baza contractului (acordului).

Art. 14 stabilește că, activitatea întreprinderii încetează, în conformitate cu statutul său şi la decizia fondatorului prin reorganizarea sau lichidarea ei. Întreprinderea poate fi lichidată de asemenea de către instanţa judecătorească economică competentă în conformitate cu legislaţia.

Art. 6 din Legea nr. 246 din 23.11.2017 cu privire la întreprinderea de stat și întreprinderea municipală, organele de conducere ale întreprinderii de stat/municipale sânt: a) fondatorul; b) consiliul de administrație; c) administratorul – organ executiv; d) comisia de cenzori.

Art. 7 din Legea nr. 246 din 23.11.2017 cu privire la întreprinderea de stat și întreprinderea municipală prevede că, fondatorul întreprinderii de stat şi fondatorul întreprinderii municipale, împreună cu autoritatea executivă, în limita competențelor atribuite, exercită drepturile de administrare a întreprinderii prin intermediul consiliului de administraţie şi al administratorului. (2) Fondatorul are următoarele atribuţii: a) aprobă statutul întreprinderii de stat/municipale, regulamentul consiliului de administraţie şi al comisiei de cenzori; b) decide referitor la modificarea capitalului social al întreprinderii de stat/ municipale, la propunerea consiliului de administraţie; c) desemnează și revocă preşedintele şi membrii consiliului de administraţie, membrii comisiei de cenzori, stabileşte componența numerică a consiliului de administrație și a comisiei de cenzori, stabilește cuantumul remunerării lunare a administratorului, a președintelui, a membrilor consiliului de administraţie şi a comisiei de cenzori. Regulamentul privind modul de selectare și numire a administratorului, a membrilor consiliului de administrație și a comisiei de cenzori al întreprinderilor de stat şi condiţiile de remunerare a acestora se aprobă de Guvern; g) exprimă acordul prealabil la gajarea bunurilor întreprinderii de stat/ municipale în vederea obţinerii creditelor bancare; i) confirmă entitatea de audit selectată de consiliul de administrație; j) coordonează, în cazul întreprinderii de stat, și aprobă, în cazul întreprinderii municipale, nomenclatorul şi tarifele la serviciile prestate, cu excepţia celor stabilite de actele normative în vigoare; k) apreciază activitatea consiliului de administrație și a administratorului în baza dării de seamă anuale cu privire la activitatea consiliului de administrație, a administratorului și la activitatea economico-financiară a întreprinderii; l) aprobă repartizarea profitului net anual al întreprinderii; m) aprobă, în cazul întreprinderii municipale, regulamentul privind achiziţionarea bunurilor, a lucrărilor şi a serviciilor; n) prezintă, în cazul întreprinderii de stat, Ministerului Finanţelor copia de pe raportul auditorului.

Actele cauzei confirmă faptul că organul de conducere încă în anul 2012, fiind într-o stare financiară precară, nefiind obținute venituri care pot acoperi pierderi și nefiind desfășurată activitatea normală profitabilă a debitorului, fiind în imposibilitate de a achita datorii formate față de prestatori de servicii, iar la sfîrșitul anului 2012 fiind fiind atins nivelul maxim a coeficientului de lichiditate a creanțelor și au devenit scadente datorii ale „Termoelectrica” SA (S.A. „Termocom”), S.A. „Apă-Canal Chișinău”, Î.M. „Regia Autosalubritate” etc., urma să depună cerere introductivă în instanţa de insolvabilitate, însă cererea introductivă a fost depusă la abia în anul 2017, de către creditorul „Termoelectrica” SA

A ajuns la concluzia precum că, fondatorul, Direcția Generală Locativ-Comunală și Amenajare a Consiliului Municipal Chișinău și administratorul ÎMGFL nr. 11 din Chișinău neîndeplinind în modul corespunzător obligaţiunile sale de administrare a debitorului, a adus ÎMGFL nr. 11 din Chișinău în stare de insolvabilitate.

Lichidatorul ÎMGFL nr. 11, Bulgaru Igor, a menționat că, răspunderea patrimonială a administratorului ***Selivanov Ruslan, Direcției Generală Locativ-Comunală și Amenajare a Consiliului Municipal Chișinău şi fondatorului/ asociatului Primăria mun. Chișinău*** este antrenată întrucât acestea a cauzat starea de insolvabilitate a debitorului prin săvârșirea uneia dintre faptele enumerate la art. 248 alin. (1) a Legii insolvabilității și anume, nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14, iar, consecutiv, prin cauzarea insolvabilităţii, a determinat insuficienţa, ori lipsa lichidităţilor din patrimoniul debitorului necesare pentru plata integrală şi în termen a datoriilor băneşti, certe şi exigibile, conducând la creșterea penalităților și amenzilor, prejudiciindu-i în acest fel pe creditori.

Aşadar, în acest caz persoanele nominalizate au prevăzut şi îşi dădeau bine seama despre caracterul prejudiciabil al acţiunilor (inacţiunilor) sale, dar n-au întreprins nici o măsură

prevăzută de legislaţie în vederea stingerii acestora și respectiv au admis în mod conştient survenirea acestor urmări negative faţă de creditorii săi.

Astfel, reieșind din toate cele expuse a conchis că, administratorul ÎMGFL nr. 11 din Chișinău - Selivanov Ruslan, Direcția Generală Locativ-Comunală și Amenajare a Consiliului Municipal Chișinău și fondatorul Primăria mun. Chișinău sânt direct responsabile de crearea, menținerea și aprofundarea stării de insolvabilitate a întreprinderii, urmând să fie atrași la răspundere subsidiară.

Toate cazurile enumerate în art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității, constituie temeiuri independente de atragere la răspundere subsidiară a organelor de conducere a debitorului, în cazul în care au prejudiciat întreprinderea și au dus-o la stare de insolvabilitate. Prezența măcar a unui singur indice din cele enumerate mai sus în acțiunile persoanelor cu funcție de răspundere în sensul Legii insolvabilității, constituie un temei suficient, pentru angajarea răspunderii subsidiare, față de creditori al membrilor organelor de conducere.

Astfel, temeiul juridic pentru atragere la răspundere subsidiară a organului de conducere al ÎMGFL nr. 11 din Chișinău, în persoana administratorului Selivanov Ruslan, contabilului-șef Moraru Victor, Direcției Generală Locativ-Comunală și Amenajare a Consiliului Municipal Chișinău și fondatorului/asociatului Primăria mun. Chișinău – este încălcare din partea lor a legislației prevăzute de art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității și anume: e) ţinerea unei contabilităţi contrare prevederilor legii; h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14 și art. 27 alin. (3-4) din Legea insolvabilității.

Poziţia instanţei de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău din 16 februarie 2026, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de lichidatorul ÎMGFL nr.11 din Chișinău în procedura falimentului, Bulgaru Igor, privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului Î.M.G.F.L. „Nr. 11” din Chișinău în procedura falimentului, înaintată împotriva pârâților Selivanov Ruslan, Moraru Victor, Primăria municipiului Chișinău și Direcția General Locativ-Comunală și Amenajare a Consiliului Municipal Chișinău, intervenient accesoriu „TERMOELECTRICA” S.A.

Solicitarea apelantului:

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 25 februarie 2026, ÎMGFL nr. 11, în procedura falimentului, prin intermediul lichidatorului Bulgaru Igor, a depus apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 16 februarie 2026, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond, cu remiterea cauzei la rejudecare sau emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

La 27 mai 2026, lichidatorul ÎMGFL nr.11 din Chișinău, în procedura falimentului, Bulgaru Igor a depus cerere privind înlăturare a neajunsurilor indicate de către Curtea de Apel Centru prin încheierea din 4 mai 2026, anexând apelul motivată şi semnată corespunzător, cu indicarea motivelor de fapt şi de drept pe care se întemeiază apelul, cu prezentarea copiilor de pe cererea de apel într-un număr egal numărul participanţilor la proces.

Iar, prin încheierea Curții de Apel Centru din 28 mai 2026, s-a primit spre examinare în procedura scrisă cererea de apel declarată de lichidatorul ÎMGFL nr.11 din Chișinău, în procedura falimentului, Bulgaru Igor, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Central din 16 februarie 2026.

Argumentele apelului:

În motivarea cererii de apel, lichidatorul ÎMGFL nr.11 din Chișinău, în procedura falimentului, Bulgaru Igor a susținut, în mod detaliat, că hotărârea instanței de fond este neîntemeiată, fiind adoptată cu încălcarea normelor de drept material și procedural, precum și în urma unei examinări incomplete a circumstanțelor cauzei.

În primul rând, partea apelantă a comunicat că în cadrul administrării întreprinderii, lichidatorul ÎMGFL nr.11 din Chișinău a constatat faptul neonorării de către ÎMGFL nr. 11 din Chișinău a obligaţiunilor sale faţă de creditori, ceea ce a adus la crearea situaţiei de insolvabilitate la întreprindere, exprimată în incapacitatea de plată a debitorului şi lipsa masei debitoare pentru executarea creanţelor creditorilor.

Urmare a exercitării atribuţiilor sale de către administrator provizoriu/administrator al procesului de insolvabilitate a către ÎMGFL nr. 11 din Chișinău, în raportul prezentat pentru şedinţa de raportare administrator provizoriu/administrator al procesului de insolvabilitate a înaintat propunere către instanţa de insolvabilitate de intentare procesului de insolvabilitate, deoarece către ÎMGFL nr. 11 din Chișinău nu dispune de careva bunuri mobile sau imobile, însă există posibilitatea recuperării şi satisfacerii parţiale a creanţelor creditorilor prin înaintarea cererilor de validare a popririi şi încasare a datoriilor.

În calitatea sa de lichidator a constatat că, total creanţe neachitate constituie 18 804 924,50 lei, iar debitorul nu dispunea de masă debitoare suficientă pentru acoperirea creanţelor.

Respectiv, lichidatorul ÎMGFL nr. 11 din Chișinău a depus la instanţa de insolvabilitate cererea privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului ÎMGFL nr. 11 din Chișinău, în proces de insolvabilitate prin care a fost solicitată încasarea în mod solidar din contul administratorului - ***Selivanov Ruslan, contabilului-şef Moraru Victor, Direcţiei Generală Locativ-Comunală şi Amenajare a Consiliului Municipal Chişinău şi fondatorului/asociatului Primăriei municipiului Chişinău*** a sumei creanţelor validate faţă de patrimoniul ÎMGFL nr. 11 din Chișinău, în proces de insolvabilitate care nu sînt acoperite de masă debitoare în mărime de 18 804 924,50 lei.

A remarcat în cererea de apel că răspunderea membrilor organelor de conducere ale debitorului reprezintă o formă specială a răspunderii delictuale civile, care poate fi angajată faţă de anumite persoane în rezultatul încălcării unor obligaţii legale cu caracter patrimonial, prin obligarea acestora la suportarea datoriilor persoanei insolvabile.

Conform art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilităţii, dacă în cadrul procesului sînt identificate persoane cărora le-ar fi imputabilă apariţia stării de insolvabilitate a debitorului, la cererea administratorului insolvabilităţii/lichidatorului instanţa de insolvabilitate poate presupune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere şi/sau de supraveghere, precum şi de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea dacă acestea sunt vinovaţi de:

a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal;

b) desfăşurarea unei activităţi comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului;

c) majorarea fictivă a pasivelor debitorului şi/sau deturnarea (ascunderea) unei părţi din activul debitorului;

d) procurarea de fonduri pentru debitor la preţuri exagerate;

e) ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire şi a ştampilei;

f) dispunerea continuării unei activităţi a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată;

g) dispunerea, în luna precedentă încetării plăţilor, de a se plăti cu preferinţă unui creditor în dauna celorlalţi creditori;

h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14;

i) comiterea altor acţiuni care au adus daune proprietăţii debitorului.

Prin cererea introductivă şi cererile succesive de concretizare, lichidatorul debitorului insolvabil ÎMGFL nr. 11 din Chişinău a solicitat atragerea la răspundere subsidiară solidară a: ***administratorului Selivanov Ruslan, contabilului-şef Moraru Victor, Primăriei municipiului Chişinău, Direcţiei Generale Locativ-Comunale şi Amenajare a CMC***,pentru prejudiciul cauzat creditorilor prin:

- neţinerea contabilităţii conform legii;
- neasigurarea controlului intern;
- continuarea activităţii prejudiciabile;
- agravarea pasivului debitorului;
- omisiunea depunerii cererii introductive în termenul prevăzut de Legea insolvabilităţii;
- aprofundarea continuă a stării de insolvabilitate.

Lichidatorul și apelantul Bulgaru Igor, a susținut că instanţa s-a limitat la respingerea formală a acţiunii fără a analiza cumulativ şi sistemic totalitatea circumstanţelor demonstrate prin actele dosarului, inclusiv: actele SFS privind încălcarea gravă a evidenţei contabile, lipsa registrelor obligatorii, starea continuă de insolvabilitate, omisiunea depunerii cererii introductive timp de mai mulţi ani, continuarea activităţii prejudiciabile, imposibilitatea acoperirii creanţelor validate şi obligaţiile specifice ale fondatorului şi organelor municipale de control.

În aceeași ordine de idei, apelantul a remarcat că instanţa a ignorat temeiurile distincte şi autonome prevăzute la art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilităţii și a tratat răspunderea subsidiară ca şi cum aceasta ar putea fi angajată doar în cazul dovedirii directe şi exclusive a faptului că pârâţii au „creat” insolvabilitatea, iar în opinia sa această abordare este eronată.

Art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilităţii nu sancţionează doar acţiunea directă de creare iniţială a insolvabilităţii, ci şi conduita prin care organele de conducere au contribuit la apariţia, menţinerea sau aprofundarea stării de insolvabilitate.

A accentuat că fiecare faptă prevăzută de art. 248 din Legea insolvabilităţii reprezintă un temei autonom şi suficient, nu este necesară existenţa cumulativă a tuturor faptelor, ci doar existenţa unei conduite culpabile care a contribuit la insolvabilitate sau la agravarea acesteia. Prezenţa uneia dintre ele este suficientă pentru analiza răspunderii subsidiare, dacă se dovedeşte prejudiciul, culpa şi legătura de cauzalitate.

Instanţa de fond, după părerea apelantului, trebuia să verifice separat: dacă a existat obligaţia legală, cine era persoana responsabilă, dacă obligaţia a fost încălcată şi de către cine, dacă încălcarea a contribuit la insolvabilitate sau la agravarea pasivului şi dacă masa debitoare este insuficientă pentru acoperirea creanţelor.

Prin neefectuarea acestei analize, instanţa a tratat art. 248 din Legea insolvabilităţii ca pe o normă pur formală, deşi scopul acesteia este protejarea creditorilor împotriva conduitei culpabile a persoanelor care au condus, supravegheat sau influenţat activitatea debitorului.

Similar argumentelor invocate supra, apelantul a insistat și asupra faptului că unul dintre cele mai importante temeiuri ale cererii de atragere la răspundere subsidiară îl constituie ţinerea contabilităţii contrar prevederilor legii.

În cauză s-a demonstrat că evidenţa contabilă a ÎMGFL nr.11 din Chişinău nu a fost ţinută în conformitate cu Legea contabilităţii, Standardele Naţionale de Contabilitate şi Planul general de conturi contabile.

Aceste încălcări au fost constatate prin Actul de control SFS nr. ***** din 26.05.2017, prelungit pe formularul nr. *****, precum şi prin Decizia SFS nr. ***** din 14.06.2017. Actele respective au reţinut încălcări privind ţinerea contabilităţii conform formelor şi modului stabilit de legislaţie, inclusiv încălcarea prevederilor Legii contabilităţii nr. 113/2007.

Actele dosarului confirmă existenţa unor încălcări sistemice şi grave ale legislaţiei contabile.

Prin actul de control al SFS nr. ***** din 26.05.2017 şi decizia SFS nr. ***** din 14.06.2017 au fost constatate încălcări ale: art. 4, art. 7, art. 11, art. 13 şi art. 23 din Legea contabilităţii nr. 113/2007. Nu au fost prezentate: Cartea Mare, balanţele de verificare, registrele contabile obligatorii şi documentele necesare reconstituirii situaţiei patrimoniale reale.

Lipsa registrelor obligatorii şi imposibilitatea reconstituirii ciclului contabil reprezintă exact ipoteza normativă prevăzută de art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilităţii.

Suplimentar, lichidatorul, a invocat că instanţa nu a explicat: de ce aceste acte oficiale nu produc efecte juridice, de ce constatările organului fiscal nu ar confirma culpa organelor de conducere, de ce încălcările contabile grave nu pot constitui temei de răspundere subsidiară iar în lipsa unei asemenea motivări, hotărîrea este arbitrară şi contrară exigenţelor art. 241 CPC.

Cu privire Ia culpa administratorului Selivanov Ruslan, apelantul a relevat că acesta avea obligaţia legală de a organiza activitatea întreprinderii, de a asigura ţinerea contabilităţii, păstrarea documentelor, executarea obligaţiilor scadente şi sesizarea instanţei de insolvabilitate la apariţia temeiurilor prevăzute de lege.

În cauză s-a constatat că Selivanov Ruslan figura în calitate de administrator al întreprinderii în perioada relevantă, iar starea de insolvabilitate nu a fost una imprevizibilă sau apărută instantaneu, ci rezultatul unei degradări financiare continue.

Administratorul nu putea ignora: existenţa datoriilor istorice faţă de furnizori, imposibilitatea achitării obligaţiilor curente, lipsa mijloacelor suficiente, acumularea continuă a pasivului şi lipsa unei activităţi profitabile reale.

Prin neîndeplinirea obligaţiilor legale, administratorul a permis menţinerea artificială a debitorului într-o stare de incapacitate de plată, fără a sesiza instanţa de insolvabilitate şi fără a adopta măsuri reale de protecţie a creditorilor.

În ceea ce privește culpa contabilului-şef Moraru Victor, lichidatorul Bugaru Igor, în cererea de apel a concretizat că ultimul, avea obligaţia profesională şi legală de a asigura evidenţa contabilă corectă, completă şi conformă legislaţiei.

Potrivit actelor cauzei, încălcările privind evidenţa contabilă au fost constatate inclusiv pentru perioada în care funcţia de contabil-şef era deţinută de Moraru Victor. Lipsa registrelor contabile obligatorii, neprezentarea documentelor contabile şi imposibilitatea verificării situaţiei economico-financiare reale demonstrează neexecutarea obligaţiilor esenţiale ale contabilului-şef.

Răspunderea contabilului-şef nu se reduce la simpla întocmire formală a unor documente. Acesta are obligaţia de a asigura: reflectarea corectă a faptelor economice; întocmirea registrelor contabile; prezentarea informaţiei contabile exacte; păstrarea documentelor; raportarea situaţiei financiare reale a întreprinderii.

Un alt temei distinct şi autonom de atragere la răspundere subsidiară îl constituie nedepunerea cererii introductive privind intentarea procesului de insolvabilitate în termenul

imperativ prevăzut de Legea insolvabilităţii, deşi existau în mod evident temeiurile generale şi speciale pentru intentarea procedurii.

Respectiv, pentru atragerea la răspunderea subsidiară a membrilor organelor de conducere în temeiul art.248 alin.(l) lit. h) al Legii insolvabilităţii urmează a fi stabilită cu certitudine data survenirii incapacităţii de plată.

La caz, din materialele prezentate la dosar și în speţă lichidatorul a indicat că, începînd cu 01 ianuarie 2013 ÎMGFL nr. 11 din Chişinău nu a mai desfăşurat activitatea normală profitabilă de întreprinzător şi avut datoria scadentă care nu a putut să o achite, iar asta duce la concluzia că din data asta urmează a fi calculat termenul de 30 zile pentru înaintarea cererii introductive.

Actele cauzei confirmă faptul că organul de conducere în perioada 2012-2013, fiind într- o stare financiară precară, nefiind obţinute venituri care pot acoperi pierderi şi nefiind desfăşurată activitatea normală profitabilă a debitorului, fiind în imposibilitate de a achita datorii formate faţă de prestatori de servicii, iar la sfirşitul anului 2014 fiind atins nivelul maxim a coeficientului de lichiditate a creanţelor şi au devenit scadente datorii ale SA „Termoelectrica” (înainte SA „Termocom”), SA „Apă-Canal Chişinău”, ÎM Regia Autosalubritate şi atc., urma să depună cerere introductivă în instanţa de insolvabilitate, însă cererea introductivă a fost depusă la abia în anul 2017 de către creditorul SA „Termoelectrica”.

Prin urmare, Bulgaru Igor, a susținut că este evident, că organul de conducere al ÎMGFL nr. 11 din Chişinău - asociatul unic Primăria mun. Chişinău (începînd cu 17.06.1997), care fiind fondatorul debitorului, deţinînd competenţa exclusivă de a lua decizia de lichidare a ÎMGFL nr. 11 din Chişinău, inclusiv DGLCA a avut dreptul şi obligaţia de a controla activitatea debitorului şi de a da indicaţii şi sarcini obligatorii de îndeplinit pentru organele executive, era obligată de a emite decizie de a înainta cererea introductivă pînă la ajungerea de facto în incapacitatea de plată. Supraîndatorarea, încă la 01.01.2013 cînd s-a confirmat incapacitatea de plată datoriilor scadente faţă de creditori şi cînd la întreprinderea coeficientul lichidităţii curente a început să nu se încadreze în intervalul optim, însă a omis în mod intenţionat de a se adresa în instanţa de judecată pentru intentarea procesului de insolvabilitate.

Aceasta duce la concluzia, că din data de 01 ianuarie 2013 pe motivul prevăzut în art. 10 alin (2) din Legea insolvabilităţii şi pe motivul prevăzut în art. 10 alin (3) din Legea insolvabilităţii, ar trebui să fie calculat termenul de 30 zile pentru depunerea cererii introductive.

Prin urmare, Primăria municipiului Chişinău şi DGLCA aveau nu doar dreptul, ci şi obligaţia de a interveni în momentul în care întreprinderea a devenit insolvabilă, însă, în loc loc să adopte măsuri privind intentarea procesului de insolvabilitate, reorganizarea, lichidarea, reducerea prejudiciilor creditorilor, aceste entităţi au permis menţinerea artificială a unei întreprinderi insolvabile în circuitul economic şi acumularea continuă a datoriilor.

Această inacţiune a contribuit direct la majorarea pasivului debitorului, creşterea creanţelor neachitate, diminuarea şanselor creditorilor de recuperare şi agravarea stării de insolvabilitate.

Contrar prevederilor Statutului a ÎMGFL nr. 11 din Chişinău, fondatorul întreprinderii nu a întreprins măsuri întru dizolvarea sau lichidarea societăţii în cauză, ceea ce a contribuit la majorarea datoriilor faţă de instituţiile financiare, organele de stat şi furnizorii de mărfuri şi respectiv la cauzarea prejudiciului creditorilor.

Instanţa de fond a omis să analizeze efectul juridic al acestei inacţiuni. Or, nedepunerea cererii introductive reprezintă una dintre cele mai grave forme de culpă în materia insolvabilităţii, deoarece permite agravarea artificială a pasivului şi prejudicierea continuă a creditorilor.

În concluzie, administratorul, contabilul-şef, fondatorul şi organul municipal de coordonare şi control au încălcat obligaţia imperativă prevăzută de art. 14 din Legea insolvabilităţii şi, prin inacţiunea lor culpabilă, au contribuit direct la aprofundarea insolvabilităţii şi la majorarea prejudiciului creditorilor, fapt ce atrage răspunderea subsidiară conform art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilităţii nr. 149/2012.

Cît privește temeiul prevăzut la art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilităţii nr. 149 din 29 iunie 2012, apelantul a comunicat că prin dispunerea continuării activităţii care conducea în mod vădit la incapacitatea de plată urmează a fi înţeleasă conduita organelor de conducere ale societăţii (administrator, director, asociaţi cu atribuţii de administrare) de a menţine activitatea întreprinderii în condiţiile existenţei unor pierderi evidente, a lipsei resurselor financiare necesare şi a imposibilităţii executării obligaţiilor exigibile, fapt ce conduce inevitabil la agravarea stării de insolvabilitate şi la prejudicierea creditorilor.

Continuarea activităţii ÎMGFL nr.11 din Chişinău în perioada în care întreprinderea se afla deja într-o stare financiară critică reprezintă un temei distinct de atragere la răspundere subsidiară, în sensul art. 248 alin. (1) lit. f) din Legea insolvabilităţii.

Această faptă nu presupune doar desfăşurarea unei activităţi comerciale active, ci include şi menţinerea artificială a unei entităţi insolvabile în circuitul juridic, cu acumularea continuă a datoriilor, fără iniţierea procedurii de insolvabilitate, fără dizolvare, fără restructurare şi fără măsuri reale de protecţie a creditorilor.

Din momentul în care întreprinderea nu mai genera venituri suficiente, nu-şi putea executa obligaţiile scadente şi nu dispunea de o perspectivă reală de redresare, organele de conducere aveau obligaţia să înceteze conduita pasivă şi să sesizeze instanţa de insolvabilitate.

Această continuare a activităţii nu a urmărit redresarea reală a întreprinderii, ci a dus la agravarea pasivului şi la prejudicierea creditorilor, astfel, contrar prevederilor art. 10, 13 şi 14 al Legii insolvabilităţii nr. 149/2012, având temei de intentare a procesului de insolvabilitate, fondatorul Primăria mun. Chişinău în perioada 01.01.2013-31.01.2016 nu s-a hotărît să depună în instanţa de judecată o cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate faţă de debitorul nominalizat şi a decis continuarea activităţii, astfel, asumându-şi anumite riscuri de atragere la răspundere subsidiară în conformitate cu legislaţia în vigoare.

Fondatorul — Primăria municipiului Chişinău — deţinea competenţa de a decide asupra lichidării întreprinderii, iar DGLCA avea atribuţii de control, coordonare şi supraveghere asupra activităţii întreprinderilor municipale. Statutul debitorului prevedea expres că lichidarea întreprinderii se efectuează conform hotărârii fondatorului, conform hotărârii judecăţii sau în alte cazuri prevăzute de legislaţie.

A invocat apelantul că, instanţa trebuia să stabilească dacă, în raport cu datoriile acumulate, lipsa veniturilor suficiente, recunoaşterea creanţei faţă de SA „Termoelectrica” şi lipsa măsurilor de redresare, organele de conducere au acţionat cu diligenţa cerută de lege și răspunsul este negativ. Persoanele responsabile nu au întreprins măsuri reale de restructurare, nu au iniţiat dizolvarea, nu au depus cererea introductivă şi nu au protejat creditorii.

Prin urmare, acestea au contribuit direct la aprofundarea insolvabilităţii, prin întrunirea elementelor art. 248 alin. (1) lit. f) din Legea insolvabilităţii prin :

1. existenţa activităţii continuate — întreprinderea a fost menţinută în circuitul juridic, deşi nu avea capacitate reală de plată;
2. caracterul vădit prejudiciabil — activitatea nu genera venituri suficiente şi a dus la menţinerea/agravarea pasivului;

3. cunoaşterea stării de insolvabilitate — datoriile erau certe, scadente şi recunoscute;

4. inacţiunea culpabilă a organelor de conducere — nu a fost depusă cererea introductivă şi nu au fost dispuse măsuri de lichidare sau redresare;

5. prejudiciul creditorilor — creanţele validate au rămas neacoperite din masa debitoare.

În concluzie, continuarea activităţii ÎMGFL nr.11 din Chişinău în asemenea condiţii a fost una vădit prejudiciabilă, iar instanţa de fond a greşit atunci când nu a reţinut această faptă ca temei distinct de atragere la răspundere subsidiară a administratorului, fondatorului şi organului municipal de supraveghere.

Nu în ultimul rînd, apelantul a invocat că instanţa a ignorat şi a exclus greşit rolul şi obligaţiile fondatorului şi DGLCA, or, Primăria municipiului Chişinău nu poate fi exonerată prin simpla invocare a calităţii de fondator.

În cazul întreprinderii municipale, fondatorul are un rol juridic activ, nu pur formal. Acesta exercită atribuţii de administrare, supraveghere, control şi decizie asupra întreprinderii și prin materialele cauzei s-a arătat că Primăria mun. Chişinău deţinea cota de 100% din capitalul social al ÎMGFL nr.11, prin urmare, aceasta avea posibilitatea şi obligaţia de a controla modul în care întreprinderea era administrată.

Fondatorul trebuia să intervină atunci când: întreprinderea acumula datorii masive, activitatea nu mai era rentabilă, furnizorii esenţiali nu erau achitaţi, administratorul nu sesiza instanţa de insolvabilitate, evidenţa contabilă era deficitară.

În aceeași ordine de idei se prezintă și vinovăția Direcţiei Generale Locativ-Comunale şi Amenajare, ce avea atribuţii directe de coordonare, supraveghere şi control asupra întreprinderilor municipale de gestionare a fondului locativ.

Conform materialelor cauzei, de competenţa Regiei locativ municipale, actualmente DGLCA, ţinea determinarea activităţii de bază a întreprinderii, precum şi numirea, destituirea şefului, şefului adjunct şi contabilului-şef.

Prin urmare, DGLCA nu era un terţ lipsit de competenţe. Aceasta avea pârghii reale de intervenţie asupra conducerii întreprinderii și trebuia să observe lipsa controlului intern; neexecutarea obligaţiilor faţă de furnizori; deficienţele în activitatea contabilă; acumularea pasivului cît și lipsa măsurilor de redresare.

Neexercitarea acestor atribuţii constituie culpă instituţională şi administrativă, cu efect direct asupra agravării stării de insolvabilitate.

Lichidatorul Bulgaru Igor, în calitatea de reprezentant al ÎMGFL nr.11, a afirmat că prejudiciul este confirmat prin creanţele validate şi neacoperite de masa debitoare și prin cererea de concretizare, lichidatorul a actualizat cuantumul creanţelor neacoperite, indicând că acestea constituie 18 934 647,02 lei.

Sumă este compusă din: creanţa nestinsă a S.A. „Termoelectrica” de rangul V în sumă de 15 095 598,89 lei; creanţa neachitată faţă de S.A. „Apă-Canal Chişinău” în sumă de 2 653 877,37 lei; creanţa BC „Moldindconbank” S.A./Primăria mun. Chişinău în sumă de 1 185 170,76 lei.

Prin urmare, după părerea lichidatorului, prejudiciul nu este ipotetic, ci determinat şi confirmat prin acte procedurale şi prin tabelul consolidat al creanţelor, deci, instanţa de fond nu putea respinge acţiunea fără a analiza această structură a prejudiciului şi fără a stabili dacă masa debitoare este suficientă sau insuficientă pentru acoperirea creanţelor.

Cît privește raportul de cauzalitate dintre faptele imputate pârâţilor şi prejudiciul creditorilor se prezintă în cererea de apel că organele de conducere au omis să asigure contabilitatea legală, au permis lipsa documentelor contabile, nu au sesizat instanţa de insolvabilitate la timp, au menţinut activitatea întreprinderii în condiţii de incapacitate de plată şi nu au adoptat măsuri de redresare sau lichidare.

Aceste inacţiuni au avut ca efect: acumularea continuă a datoriilor; imposibilitatea achitării creanţelor; lipsa unei mase debitoare suficiente; prejudicierea creditorilor validaţi; imposibilitatea recuperării integrale a pasivului.

Prin urmare, legătura de cauzalitate rezultă din succesiunea faptelor:

- existenţa datoriilor scadente;
- lipsa veniturilor suficiente;
- lipsa contabilităţii conforme;
- neintervenţia administratorului, fondatorului şi DGLCA;
- nedepunerea cererii introductive;
- continuarea activităţii prejudiciabile;
- acumularea pasivului;
- imposibilitatea acoperirii creanţelor creditorilor.

Apelantul, s-a expus și asupra chestiunii cu privire la răspunderea pârâţilor ce trebuie angajată în mod solidar, deoarece faptele imputate nu pot fi separate artificial.

După cum a descris Bulgaru Igor, lichidatorul ÎMGFL nr.11, administratorul, contabilul-şef, fondatorul şi DGLCA au acţionat sau au omis să acţioneze în cadrul aceluiaşi mecanism de administrare defectuoasă a întreprinderii.

Fiecare a avut o contribuţie proprie:

• administratorul — prin neadministrare prudentă şi nesesizarea instanţei;

• contabilul-şef — prin neasigurarea contabilităţii conforme şi nepropunerea depunerii cererii introductive;

• fondatorul — prin neexercitarea controlului şi nedispunerea măsurilor de lichidare sau redresare;

• DGLCA — prin neexercitarea atribuţiilor de coordonare şi supraveghere.

Prin urmare, prejudiciul produs creditorilor este rezultatul unei conduite comune şi convergente, ceea ce justifică răspunderea solidară.

Lichidatorul ÎMGFL nr.11, a remarcat că, hotărîrea atacată nu conţine o analiză efectivă a: actelor SFS, rapoartelor administratorului insolvabilităţii, documentelor contabile, situaţiei economico-fmanciare a debitorului, obligaţiilor fondatorului şi organelor municipale, raportului de cauzalitate dintre acţiunile pârîţilor şi insolvabilitatea debitorului.

Instanţa nu a explicat: de ce constatările actelor fiscale oficiale nu produc efecte juridice, de ce actele SFS privind încălcările contabile nu confirmă fapta prevăzută de art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității.

Din considerentele menţionate supra şi având în vedere faptul că, instanţa de fond a emis o hotărâre neîntemeiată, bazată pe examinare formală şi cercetare superficială a suportului probator şi concluzii nemotivate, precum şi interpretarea eronată a normelor de drept material şi procedural, solicită admiterea apelului declarat.

Poziția intimatului pe marginea apelului

Partea intimată a fost notificată despre posibilitatea depunerii referinței cu indicarea motivelor de fapt și de drept pe care își întemeiază opinia, precum și probele invocate în susținerea acesteia.

La 4 martie 2026 SA "Termoelectrica " a depus referință la cererea de apel declarată de Lichidatorul ÎMGFL nr.11, solicitînd admiterea cererii de apel în sensul formulat.

La 21 august 2026, Tcaciuc Denis, reprezentant al Direcţiei generale locativ-comunală şi amenajare a Consiliului municipal Chişinău, a depus referința asupra cererii de apel prin care a solicitat respingerea apelului, remarcând că acţiunea dată este integral ilegală, cu pretenţii abuzive împotriva administraţiei publice locale, lipsită de probe şi înaintată cu încălcarea cerinţelor legale, fiind nefondată şi fără temei juridic din considerentul că nu au fost prezentate probe pertinente şi concludente, ce ar dovedi că apariţia stării de insolvabilitate a debitorului este imputabilă anume fondatorului Primăria mun. Chişinău, Direcţiei General Locativ-Comunală şi Amenajare a Consiliului Municipal Chişinău, administratorului statutar Selivanov Ruslan şi contabilului-şef Moraru Victor

La 14 septembrie 2026, intimatul Selivanov Ruslan, a înregistrat referința pe marginea cererii de apel, unde a susținut că apelantul a omis să probeze și să fundamenteze juridic cererea privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere.Apelantul nu a demonstrat existența unei fapte concrete imputabile persoanelor vite, care a cauzat prejudiciul întreprinderii.A solicitat respingerea cererii de apel, cu menținerea hotărârii primei instanțe, ca act legal, întemeiat și echitabil.

Intimații Moraru Victor și Primăria municipiului Chișinău, nu au prezentat referințe.

Termenul de declarare a apelului:

Conform art. 8 alin. (1) din Legea insolvabilității, nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile instanței de insolvabilitate pot fi atacate cu apel în termen de 15 zile de la data pronunțării dispozitivului, cu excepțiile prevăzute în prezenta lege.

Din actele cauzei rezultă că hotărârea contestată a fost emisă la 16 februarie 2026, iar cererea de apel a fost depusă 25 februarie 2026.

Prin urmare, apelul declarat de către lichidatorul ÎMGFL nr.11 din Chișinău, în procedura falimentului, Bulgaru Igor, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Central din 16 februarie 2026, se consideră depus în termen.

Aprecierea instanţei de apel:

Analizând legalitatea şi temeinicia hotărârii contestate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de apel şi a materialelor din dosar, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice al Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru consideră apelul neîntemeiat şi care urmează a fi respins, din următoarele motive.

Conform prevederilor art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității, procesul de insolvabilitate se desfăşoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.

În virtutea art. 8 alin. (6) din Legea insolvabilității, cererile de apel se examinează în procedură scrisă, în termen de până la 60 de zile de la data intentării procedurii de apel, în condiţiile examinării cauzei în primă instanţă. Instanţa de apel poate dispune citarea participanţilor la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar. Cererile de apel şi de recurs se

examinează în modul prevăzut de Codul de procedură civilă, cu excepţiile stabilite în prezenta lege.

În acord cu prevederile art. 385 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să menţină hotărârea primei instanţe.

În temeiul art. 373 alin. (1), (2), (3) din Codul de procedură civilă, instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanţa de apel se pronunţă în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanţă.

Colegiul judiciar, verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii primei instanţe în raport cu prevederile art. 238-241 din Codul de procedură civilă constată că, dispoziţiile procedurale invocate au fost respectate în tot, astfel instanţa de fond a dat o apreciere corectă raportului juridic stabilit între părţi, a constatat şi elucidat pe deplin circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei, concluziile instanţei de fond expuse în hotărâre fiind în corespundere cu probele administrate, iar normele de drept material au fost aplicate corect.

Totodată, Colegiul judiciar consideră necesar să menționeze că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al apelantului, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluționarea prezentei cauze (a se vedea Gard Ruiz vs Spania (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag.26, Moreira Fereira vs Portugalia (nr.2) (Marea Cameră), 11 iulie 2017, parag.84,98).

Instanța de apel reține că, potrivit statutului Î.M.G.F.L. „nr. 11” din Chișinău (pct. 3.5), indică în mod expres asupra faptului că „controlul activităţii financiare şi de gospodărie a întreprinderii se efectuează de către fondator şi regia locativ-municipală”.

În conformitate cu prevederile regulamentului direcţiei generale locativ-comunale şi amenajare a Consiliului Municipal Chişinău, aprobat prin decizia Consiliului Municipal Chişinău nr. 56/10 din 10.10.2006, pct.1.1, direcţia generală locativ-comunală şi amenajare, este organ al administraţiei publice locale ce exercită politica Consiliului Municipal Chişinău şi a Primarului general al municipiului Chişinău în domeniile gestionării fondului locativ (...). În aces sens, printre atribuţiile de bază ale direcţiei generale locativ-comunale şi amenajare a Consiliului Municipal Chişinău, indicate în regulament, este şi administrarea activităţii Î.M.G.F.L. „nr. 1-23” din Chișinău, aprobarea statelor de funcţii, planurilor activităţii economico-financiare, în funcţie de necesităţile reale.

În scopul exercitării corespunzătoare a atribuţiilor indicate, regulamentul prevede expres următoarele drepturi ale direcţiei locative-comunale: De a exercita controlul asupra activităţii financiare şi economice a întreprinderilor municipale pentru servicii locative din sectoarele municipiului Chişinău şi Î.M.G.F.L. „nr. 1-23” din Chișinău; De a controla respectarea legislaţiei în vigoare în domeniile gestionării fondului locativ; De a supraveghea activitatea Î.M.G.F.L. „nr. 1-23” din Chișinău, întreprinderilor municipale pentru servicii locative din sectoarele municipiului Chișinău ș.a.

La fel, art. 6 al Legii cu privire la întreprinderea de stat și întreprinderea municipală nr. 246 din 23.11.2017 statuează că, (1) organele de conducere ale întreprinderii de stat/municipale sânt: a) fondatorul; b) consiliul de administrație; c) administratorul – organ executiv. (3) Membrii consiliului de administrație, comisiei de cenzori și administratorul sânt responsabili de

îndeplinirea atribuțiilor prevăzute de prezenta lege, de actele normative ce reglementează domeniul administrării proprietății publice. Atribuțiile lor nu pot fi delegate altor persoane.

Totodată, având în vedere prevederile art. 7 din Legea cu privire la întreprinderea de stat și întreprinderea municipală nr. 246 din 23.11.2017 prevede că, (1) fondatorul întreprinderii de stat și fondatorul întreprinderii municipale, împreună cu autoritatea executivă, în limita competențelor atribuite, exercită drepturile de administrare a întreprinderii prin intermediul consiliului de administrație şi al administratorului.

Potrivit Extrasului din Registrul de stat al persoanelor juridice nr. 6713 din 18.04.2019, anexat la materialele cauzei de insolvabilitate față de Î.M.G.F.L. „nr. 11" din Chișinău, în cadrul dosarului de bază, administrator al întreprinderii debitoare este Selivanov Ruslan.

Iar, potrivit informaţiei de la Serviciului Fiscal de Stat (actul de control al Serviciului Fiscal de Stat, nr. ***** din 26.05.2017, prelungit pe formularul nr. *****), funcție de contabil-șef a fost deținută în perioada 01.01.2013-03.04.2017, de către Moraru Victor.

La 4 mai 2020, lichidatorul ÎMGFL nr. 11 din Chişinău – Bulgaru Igor a înaintat în instanța de insolvabilitate o cerere privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului insolvabil ÎMGFL nr. 11 din Chișinău împotriva pârâților Selivanov Ruslan, Moraru Victor, Primăria mun. Chișinău și Direcția Generală Locativ Comunală și Amenajare a Consiliului Municipal Chișinău.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 16 februarie 2026, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de către lichidatorul debitorului insolvabil Î.M.G.F.L. „Nr. 11" din Chișinău în procedura falimentului, Bulgaru Igor, privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului Î.M.G.F.L. „Nr. 11" din Chișinău în procedura falimentului, înaintată împotriva pârâților Selivanov Ruslan, Moraru Victor, Primăria municipiului Chișinău și Direcția General Locativ-Comunală și Amenajare a Consiliului Municipal Chișinău, intervenient accesoriu „TERMOELECTRICA" S.A.

Colegiul judiciar apreciază ca fiind corectă soluția instanței de insolvabilitate cu privire la netemeinicia cererii înaintate de lichidatorul ÎMGFL nr.11 din Chișinău în procedura falimentului către Selivanov Ruslan, Moraru Victor, Primăria municipiului Chișinău și Direcția General Locativ-Comunală și Amenajare a Consiliului Municipal Chișinău, intervenient accesoriu „Termoelectrica" SA cu privire la atragerea la răspundere subsidiară solidară și încasarea sumei creanțelor neacoperite ale creditorilor debitorului insolvabil.

Potrivit prevederilor art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității, dacă în cadrul procesului sunt identificate persoane cărora le-ar fi imputabilă apariţia stării de insolvabilitate a debitorului, la cererea administratorului insolvabilității/lichidatorului instanţa de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere şi/sau de supraveghere, precum şi de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea prin una dintre următoarele acţiuni:

a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal;

b) desfăşurarea unei activităţi comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului;

c) majorarea fictivă a pasivelor debitorului şi/sau deturnarea (ascunderea) unei părţi din activul debitorului;

d) procurarea de fonduri pentru debitor la preţuri exagerate;

e) ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire;

f) dispunerea continuării unei activităţi a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată;

g) dispunerea, în luna precedentă încetării plăţilor, de a se plăti cu preferinţă unui creditor în dauna celorlalţi creditori;

h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art.14;

i) comiterea altor acţiuni care au adus daune proprietăţii debitorului.

(4) În caz de pluralitate, răspunderea persoanelor prevăzute la alin. (1) este solidară, cu condiţia ca apariţia stării de insolvabilitate să fie actuală sau anterioară perioadei în care şi-au exercitat mandatul ori au deţinut poziţia ce ar fi putut cauza insolvabilitatea debitorului. Persoanele în cauză se pot apăra de solidaritate dacă, în organele colegiale de conducere ale debitorului, s-au opus actelor sau faptelor care au cauzat insolvabilitatea sau dacă au lipsit de la luarea deciziilor care au cauzat insolvabilitatea şi au făcut să se consemneze, ulterior luării deciziei, opoziţia lor la aceste decizii.

(5) Măsura prevăzută la alin. (1) se prescrie în termen de 3 ani de la data la care a fost cunoscută sau trebuia să fie cunoscută persoana care a cauzat starea de insolvabilitate, dar nu mai devreme de 2 ani de la data hotărîrii de intentare a procedurii de insolvabilitate.

(6) În toate cazurile, asupra acţiunii prevăzute la alin. (1), instanţa de insolvabilitate se pronunţă prin hotărîre, care poate fi contestată cu recurs de persoanele vizate în ea.

În conformitate cu art. 247 alin. (1) din Legea insolvabilității, în sensul prezentei legi, membri ai organelor de conducere ale debitorului pot fi: debitorul persoană fizică ce desfăşoară activitate individuală de întreprinzător, fondatorul întreprinderii individuale sau al gospodăriei ţărăneşti (de fermier), administratorii societăţilor comerciale, membrii organelor executive, membrii consiliilor de supraveghere (de observatori), lichidatorii şi membrii comisiilor de lichidare, contabilii.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică persoanelor care deţineau funcţiile respective la data intentării procesului de insolvabilitate, precum şi celor care au deţinut aceste funcţii pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

Instanța de insolvabilitate notează că, răspunderea membrilor organelor de conducere ale debitorului reprezintă o formă specială a răspunderii delictuale civile, care poate fi angajată față de anumite persoane în rezultatul încălcării unor obligații legale cu caracter patrimonial, prin obligarea acestora la suportarea datoriilor persoanei insolvabile.

Din conținutul a 248 alin. (1), (4) și (5) al Legii insolvabilității reiese că, pentru ca o persoană să fie atrasă la răspundere subsidiară, urmează a fi stabilită comiterea acțiunilor, prevăzute la acest articol, dar și probat faptul că comiterea acestor acțiuni au dus la insolvabilitatea debitorului. Astfel, membrii organelor de conducere nu răspund pentru o simplă incapacitate managerială, ci pentru săvârșirea unor fapte cu caracter ilicit, urmărind, de regulă, deturnarea activității de la realizarea scopului pentru care a fost constituită societatea debitoare și satisfacerea unui interes personal sau al unui terț, calificarea acestei forme de răspundere având un caracter delictual în toate situațiile.

Corespunzător urmează să fie stabilită legătura de cauzalitate între acțiunile membrilor organelor de conducere, ori a altor persoane și starea de insolvabilitate a debitorului, în sensul că insolvabilitatea se datorează anume acțiunilor acestora și nu altor circumstanțe, precum și vinovăția membrului organelor de conducere în cauzarea sau agravarea stării de insolvabilitate. Raportul de cauzalitate este și condiția în funcție de care se determină mărimea despăgubirii.

Colegiul judiciar, examinând cauza sub toate aspectele de fapt și de drept, în limitele motivelor invocate în cererea de apel, precum și prin prisma principiului legalității și temeiniciei hotărârii contestate, reține următoarele.

Conform art. 1998 alin. (1) Cod civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție, este obligat să repare integral prejudiciul patrimonial cauzat, iar în cazurile prevăzute de lege – și prejudiciul moral. Din alin. (2) și (3) ale aceleiași norme rezultă caracterul excepțional al răspunderii pentru fapte licite sau fără vinovăție, precum și al răspunderii pentru fapta altuia, acestea fiind admisibile doar în cazurile expres prevăzute de lege.

Din această reglementare rezultă că răspunderea civilă delictuală este guvernată de patru condiții cumulative, unanim recunoscute atât în doctrină, cât și în jurisprudență:

- existența unui prejudiciu cert;
- existența unei fapte ilicite;
- existența raportului de cauzalitate între faptă și prejudiciu;
- existența vinovăției autorului.

Colegiul judiciar subliniază că neîntrunirea chiar și a uneia dintre aceste condiții face imposibilă angajarea răspunderii civile.

Potrivit art. 184 alin. (2) Cod civil, regula generală este că persoana juridică răspunde pentru obligațiile sale, iar membrii acesteia nu răspund pentru obligațiile persoanei juridice. Răspunderea subsidiară constituie o derogare de la această regulă și, prin urmare, este de strictă interpretare și aplicare.

Art. 15 alin. (1) din Legea insolvabilității nr. 149/2012 stabilește că, în cazul în care insolvabilitatea a fost cauzată din culpa persoanelor care au condus sau influențat activitatea debitorului, acestea pot fi obligate să suporte pasivul neacoperit.

Art. 247 din lege definește subiecții potențiali ai răspunderii, iar art. 248 alin. (1) instituie condițiile speciale, enumerate limitativ la lit. a)–i), care trebuie probate în mod concret.

Colegiul judiciar reține că, pe lângă aceste condiții speciale, trebuie întrunite cumulativ și condițiile generale ale răspunderii delictuale, ceea ce impune un standard probatoriu ridicat.

Prin urmare Colegiul judiciar reține faptul că, apelantul a invocat că pretinsul prejudiciu cauzat de fondatorul Primăria mun. Chișinău, Consiliul Municipal Chișinău dar și de administratorul statutar Selivanov Ruslan și de contabilul-șef Moraru Victor, este în mărimea sumei neacoperite a creanțelor validate în cadrul procesului de insolvabilitate intentat față de debitor şi anume în sumă de 18 934 647,02 lei.

După cum rezultă din cerințele invocate în cadrul cererii de chemare în judecată, apelantul invocă două temeiuri de apariție a premiselor de antrenare a răspunderii subsidiare a membrilor organelor de conducere a debitorului: lit. e) și h) alin. (1) art. 248 din Legea insolvabilității și anume: e) ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire; h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14.

Totodată, a invocat în calitate de temei de atragere la răspundere subsidiară prevederile art. 27 din Legea insolvabilității care prevede că, (3) debitorul are obligaţia de a transmite administratorului provizoriu, în cel mult 3 zile lucrătoare de la cerere, informaţiile solicitate de acesta, apreciate ca fiind necesare, cu privire la activitatea şi la patrimoniul său, precum şi documentele activităţii economice şi documentele de evidenţă contabilă, care vor fi reţinute de administratorul provizoriu spre documentare. (4) În cazul în care informaţiile şi documentele prevăzute la alin. (3) nu sânt prezentate de către membrii organelor de conducere ale debitorului, aceştia vor fi traşi la răspundere patrimonială subsidiară şi/sau penală, sau contravenţională, în modul stabilit de lege, iar administratorul provizoriu desemnat va reconstitui, în măsura posibilităţilor, informaţiile şi/sau documentele, cheltuielile urmând a fi încasate din contul persoanelor culpabile.

În continuare, Completul specializat relevă că prejudiciul invocat constă în suma de 18 934 647,02 lei, reprezentând creanțe neacoperite.

Instanța de apel admite că existența acestuia este confirmată prin tabelul definitiv al creanțelor. Totuși, existența prejudiciului nu conduce automat la angajarea răspunderii pârâților/intimați, fiind necesară demonstrarea faptului că acest prejudiciu este consecința directă a unor fapte ilicite imputabile acestora.

Cu privire la temeiul prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. h) din legea insolvabilității- *nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14;*

Pentru angajarea răspunderii în baza acestui temei, era esențială stabilirea:

- momentului exact al apariției incapacității de plată (art. 2 din lege);
- expirării termenului de 30 de zile prevăzut de art. 14;
- apariției unor datorii ulterioare acestui termen.

La caz, instanța de insolvabilitate temeinic a reținut că reclamantul nu a indicat un moment concret al încetării plăților, nu a fost efectuată o analiză financiară completă a debitorului și nu s-a demonstrat că obligațiile invocate au apărut după expirarea termenului legal.

Astfel, în lipsa acestor elemente, nu se poate reține încălcarea obligației de depunere a cererii introductive.

Potrivit art. 14 alin. (1) din Legea insolvabilităţii, debitorul este obligat să depună cerere introductivă dacă există unul din temeiurile prevăzute la art. 10. Alin. (3) al aceluiaşi articol prevede că, debitorul este obligat să depună cerere introductivă imediat, dar nu mai tîrziu de expirarea a 30 de zile calendaristice din data survenirii temeiurilor indicate în prezentul articol la alin. (2) şi la art.10 alin. (2).

Conform alin. (4) art. 14 din Legii insolvabilității, dacă debitorul nu depune cerere introductivă în cazurile şi în termenul prevăzut în prezentul articol, persoana care, în conformitate cu legislația în vigoare, are dreptul de a reprezenta debitorul, asociații cu răspundere nelimitată şi lichidatorii debitorului răspund subsidiar în față creditorilor pentru obligațiile apărute după expirarea termenului prevăzut la alin. (3).

Prin prisma articolului sus enunțat, persoanele culpabile poartă răspundere subsidiară față de creditori pentru obligațiile apărute după expirarea termenului prevăzut la alin (3). Deci pentru aplicarea corectă a prevederilor acestui articol este necesar de stabilit în primul rând când a expirat termenul de depunere a cererii introductive, iar în al doilea rând care sunt obligațiile apărute după expirarea acestui termen.

În acord cu art. 15 alin. (1) din Legea insolvabilităţii, în cazul insolvabilităţii debitorului din culpa fondatorilor (membrilor) lui, a membrilor organului executiv sau a unor alte persoane care au dreptul de a da indicaţii obligatorii pentru debitor ori care pot influenţa în alt mod acţiunile debitorului (insolvabilitate intenţionată), aceştia poartă răspundere subsidiară solidară faţă de creditori în măsura în care bunurile debitorului sunt insuficiente pentru executarea creanţelor creditorilor.

Din logica expunerii textului de lege citat supra, rezultă că organele de conducere ale debitorului poartă răspundere subsidiară solidară faţă de creditori doar în cazul insolvabilităţii debitorului din culpa acestora.

Din cererea cu privire la atragerea la răspundere subsidiară reclamantul indică faptul că debitorul a omis să depună cererea introductivă privind intentarea față de Î.M.G.F.L. „nr. 11” din Chișinău, a procesului de insolvabilitate. Prin urmare la data de 09.01.2017, de către „TERMOELECTRICA” S.A., a fost depusă în instanţa de insolvabilitate cererea introductivă

privind declararea insolvabilității debitorului Î.M.G.F.L. „nr. 11” din Chișinău și intentarea procesului de insolvabilitate.

Iar, prin hotărârea Curţii de Apel Chişinău din 02.03.2017, a fost intentată procedura de insolvabilitate în privința debitorului Î.M.G.F.L. „nr. 11” din Chișinău. În calitate de administrator al insolvabilității a fost desemnat, administratorul autorizat – Bulgaru Igor.

Ulterior, a fost intentată procedura falimentului în privinţa debitorului Î.M.G.F.L. „nr. 11” din Chișinău, fiind desemnat în calitate de lichidator, administratorul autorizat – Bulgaru Igor.

La caz apelantul/reclamant consideră că, persoanele cu drept de reprezentare a debitorului Î.M.G.F.L. „nr. 11” din Chișinău, răspunzătoare pentru nedepunerea în termenul prevăzut de lege a cererii introductive, sunt:fondatorul Primăria mun. Chișinău, Direcția General Locativ-Comunală și Amenajare a Consiliului Municipal Chișinău, administratorul statutar Selivanov Ruslan și contabilul-șef Moraru Victor, având atribuţia de administrare a activităţii întreprinderilor municipale de gestionare a Î.M.G.F.L. „nr. 11” din Chișinău, dispunând în acest sens şi de dreptul de a exercita controlul asupra activităţii financiare şi economice a întreprinderilor municipale de gestionare a Î.M.G.F.L. „nr. 11” din Chișinău, precum şi de a supraveghea activitatea acestora, cu acordarea ajutorului consultativ şi practic.

Apelantul consideră a fi evident că, pentru înaintarea cererii introductive, în speță poate fi data de 01.01.2013.

La caz, Colegiul judiciar constată că, lichidatorul nu a prezentat probe care să confirme că, fondatorul Primăria mun. Chișinău, Direcția General Locativ-Comunală și Amenajare a Consiliului Municipal Chișinău, administratorul statutar Selivanov Ruslan și contabilul-șef Moraru Victor prin nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate a cauzat insolvabilitatea Î.M.G.F.L. „nr. 11” din Chișinău, sau a acumulat datorii suplimentare.

Or, pentru a putea angaja răspunderea subsidiară în temeiul normei menționate, apelantul/reclamant urma să indice în mod clar persoana concretă care avea obligația legală de a depune cererea introductivă, precum și circumstanțele din care ar rezulta neexecutarea acestei obligații.

Din conținutul cererii de chemare în judecată nu rezultă cu suficientă claritate care dintre persoanele vizate de cerere ar fi avut obligația legală de a sesiza instanța de judecată cu cerere de intentare a procesului de insolvabilitate, apelantul/reclamant limitându-se la invocarea generală a temeiului prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității.

În lipsa unei individualizări clare a persoanei obligate și a circumstanțelor concrete în care aceasta ar fi omis să își exercite obligația prevăzută de lege, Colegiul judiciar constată că invocarea temeiului prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității, are un caracter general și declarativ, nefiind susținută prin argumente pertinente.

Or, angajarea răspunderii subsidiare reprezintă o măsură cu caracter excepțional, care poate fi dispusă doar în cazul în care sunt demonstrate în mod concret fapta imputată, persoana care a săvîrșit-o și legătura acesteia cu starea de insolvabilitate a debitorului.

La fel, apelantul/reclamant nu a făcut dovada că datoria debitorului în sumă de 18 934 647,02 lei, sumă care se solicită a fi încasată de la membrii organelor de conducere, a apărut după expirarea termenului de 30 de zile de depunere a cererii introductive, or, potrivit normei legale enunțate supra, membrii organelor de conducere răspund subsidiar doar pentru obligaţiile apărute după expirarea termenului de 30 de zile din momentul survenirii temeiurilor de depunere a cererii introductive prevăzute la art. 14 alin. (2) al Legii insolvabilităţii.

Mai mult ca atât apelantul/reclamant nu a probat legătura cauzală între nedepunerea cererii introductive şi survenirea stării de insolvabilitate. Or, nu este clar cum nedepunerea cererii

introductive a dus la survenirea stării de insolvabilitate, în situația când cererea a fost depusă de creditor încă la data de 09.01.2017, fiind admisă cerere și intentat procesul de insolvabilitate.

Având în vedere cele relatate, Colegiul judiciar consideră că, nu sunt întrunite condițiile legale pentru a atrage la răspundere subsidiară fondatorul Primăria mun. Chișinău, Direcția General Locativ-Comunală și Amenajare a Consiliului Municipal Chișinău dar și administratorul statutar Selivanov Ruslan și contabilul-șef Moraru Victor, prin prisma temeiului invocat la art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității.

Cu privire la temeiul prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității, ținerea unei contabilități fictive sau *contrare prevederilor legii,* precum și contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire.

Aderent, Colegiul judiciar reține că nu s-a probat nici existența unei contabilități contrare prevederilo legii în sensul art. 248 alin. (1) lit. e).

În motivarea temeiului respectiv invocă faptul că, în activitatea Î.M.G.F.L. „nr. 11" din Chișinău, au fost admise încălcări grave și sistematice ale cadrului normativ privind raportarea financiară și evidența contabilă, materializate prin următoarele argumente:

Inaplicabilitatea cadrului normativ obligatoriu: Deși începând cu data de 01.01.2015, noile Standarde Naționale de Contabilitate (SNC) și noul Plan general de conturi contabile (aprobate prin Ordinul Ministerului Finanțelor nr. 118 și nr. 119 din 06.08.2013), au devenit obligatorii, întreprinderea a continuat să aplice politici contabile depășite. Această omisiune constituie o încălcare directă a art. 4 alin. (2) și art. 13 alin. (2) lit. b) din Legea contabilității nr. 113-XVI din 27.04.2007.

Constatări ale organelor de control fiscal: Încălcările au fost confirmate prin Actul de control al Serviciului Fiscal de Stat nr. ***** din 26.05.2017 și Decizia nr. ***** din 14.06.2017. Prin aceste acte administrative s-a constatat nerespectarea modului de utilizare a blanchetelor de strictă evidență și a normelor de ținere a contabilității, fiind aplicate sancțiuni contravenționale/fiscale în temeiul art. 8 alin. (2) lit. c) Cod fiscal.

Angajarea răspunderii conducerii: Potrivit art. 13 alin. (1) și (2) din Legea nr. 113/2007, obligația organizării unui sistem de control intern, asigurarea documentării faptelor economice și integritatea documentelor primare revine exclusiv conducătorului entității. A indicat că, managementul defectuos a condus la o evidență contabilă precară, contrară principiilor de transparență și fidelitate a raportării financiare.

În virtutea celor expuse, a concluzionat că nerespectarea exigențelor legale privind ținerea contabilității a prejudiciat masa debitoare prin imposibilitatea monitorizării fluxurilor financiare și a integrității patrimoniului entității municipale.

Din circumstanțele invocate în cererea privind atragerea la răspundere subsidiară nu poate fi dedus faptul că, debitorul a ținut o contabilitate fictivă sau contrară prevederilor legii, precum și a contribuit la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire, or, neprezentarea de date, informații și documente, necesare asupra problemelor, nu poate fi calificată ca o modalitate de ținere a contabilității fictive sau contrare prevederilor legii, precum și că a contribuit la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire.

Aici, argumentul apelantului, precum că contabilul-șef Moraru Victor, răspunde pentru incapacitatea de plată a ÎMGFL nr.11 nu poate fi admis, or, membrii organelor de conducere nu răspund pentru o simplă incapacitate managerială, ci pentru săvârşirea unor fapte cu caracter ilicit urmărind, de regulă, deturnarea activităţii de la realizarea scopului pentru care a fost constituită societatea debitoare şi satisfacerea unui interes personal sau al unui terţ, astfel, calificarea acestei forme de răspundere are caracter delictual în toate situaţiile.

Totodată, specificul raporturilor juridice din domeniul serviciilor comunale relevă că obligația de plată aparține consumatorilor, iar întreprinderea are rol de intermediar, ceea ce justifică particularitățile evidenței contabile.

Potrivit pct. 17, 18 din Regulamentul cu privire la modul de prestare şi achitare a serviciilor locative, comunale şi necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor şi condiţiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire şi alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19.02.2002, plăţile pentru serviciile locativ, comunale şi necomunale se percep de la proprietarii, chiriaşii şi locatarii caselor individuale, apartamentelor/ încăperilor locuibile în cămine şi încăperilor nelocuibile din bloc conform contractelor, în baza conturilor (bonurilor) lunare respective pentru fiecare tip de serviciu, eliberat de furnizori gestionari sau prestatorii de servicii. Proprietarii, chiriașii şi locatarii caselor individuale, apartamentelor/ încăperilor locuibile în cămine şi încăperilor nelocuibile din bloc achită plăţile pentru serviciile prestate în luna precedentă până la data indicată în factura de plată.

De asemenea, potrivit dispozițiilor art. 25 alin. (1) din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală, persoanele fizice şi juridice care beneficiază de servicii publice de gospodărie comunală sunt obligate să achite contravaloarea serviciilor prestate, conform facturilor primite, în termenul prevăzut de contractul încheiat între operator şi consumator.

În conformitate cu prevederile art. 51 alin. (4) a Legii nr. 75 din 30.04.2015 cu privire la locuinţe, plata pentru serviciile prestate necontorizate în locuinţă se efectuează conform indicatorilor contoarelor instalate la bloc şi se repartizează de către administrator pentru fiecare locuinţă necontorizată în funcţie de suprafaţa ei totală.

Aceleaşi prevederi cu privire la obligaţia consumatorilor de a achita serviciile comunale conform facturilor primite, este stipulată şi în art. 37 alin. (3) al Legii nr. 75 din 30.04.2015, cu privire la locuinţe - pe lângă plata pentru închirierea locuinţei din fondul public de locuinţe sau a locuinţei proprietate privată, locatarul este obligat să efectueze plata pentru apa potabilă şi evacuarea apelor uzate, încălzire, alimentarea cu energie electrică, gaze naturale, transportarea deşeurilor menajere solide şi lichide, ascensor şi pentru alte servicii prestate de locator sau de furnizorul de servicii comunale şi necomunale, conform facturilor prezentate. La solicitarea locatarului, locatorul este obligat să prezinte bonurile de plată ce confirmă cheltuielile respective.

Potrivit prevederilor exprese cuprinse în art. 25 alin. (5) din Legea nr. 1402-XV din 24.10.2002, în care se stipulează că agenții economici care furnizează/prestează servicii de gospodărie comunală fără contracte cu consumatorii, în caz de neachitare a sumelor datorate, pot acționa conform prevederilor alin. alin. (2), (4). La rândul său, alin. alin. (2), (4) din art. 25 din Legea respectivă prevăd acțiunile ce pot fi întreprinse de către operator în privința consumatorilor care nu achită serviciile prestate, inclusiv acționarea în judecată.

În același timp, Colegiul judiciar reține că pentru aplicarea prevederilor art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității, nu este suficientă simpla invocare a unor nereguli în activitatea contabilă a debitorului, fiind necesar să fie demonstrat că persoanele vizate au săvârșit acțiuni concrete de falsificare a evidenței contabile, de ținere a unei contabilități contrare prevederilor legii sau de dispariție a documentelor contabile și că aceste acțiuni au avut un rol determinant în apariția sau agravarea stării de insolvabilitate.

Or, în prezenta cauză, reclamantul/apelant nu a indicat în mod concret care sunt acțiunile imputate fiecăreia dintre persoanele vizate și nici nu a demonstrat legătura de cauzalitate dintre pretinsele încălcări ale evidenței contabile și starea de insolvabilitate a debitorului.

Totodată, Colegiul judiciar subliniază că sarcina probei în privința existenței faptelor prevăzute de art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității revine reclamantului, potrivit prevederilor art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă. În lipsa unor probe concludente care să demonstreze atât existența faptei ilicite, cât și legătura de cauzalitate dintre aceasta și starea de insolvabilitate a debitorului, cererea de atragere la răspundere subsidiară nu poate fi admisă, în conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității, or, astfel de temeiuri nu au fost demonstrate de către reclamant.

Cu referire la temeiul invocat de lichidator, prevăzut de art. 27 alin. (3-4) din Legea insolvabilității, instanța menționează că:

La caz, lichidatorul Î.M.G.F.L. „nr. 11" din Chișinău, a solicitat atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului în baza art. 27 alin. (3-4) din Legea insolvabilității, fără a indica careva motive de fapt, care a întemeia cererea respectivă. Or, în cererea de atragerea la răspundere subsidiară în baza art. 27 alin. (3-4) din Legea insolvabilității, a fost indicată doar norma de drept.

Potrivit prevederilor art. 27 este menționat la alin. (3) Debitorul are obligaţia de a transmite administratorului provizoriu, în cel mult 3 zile lucrătoare de la cerere, informaţiile solicitate de acesta, apreciate ca fiind necesare, cu privire la activitatea şi la patrimoniul său, precum şi documentele activităţii economice şi documentele de evidenţă contabilă, care vor fi reţinute de administratorul provizoriu spre documentare și Alin. (4) În cazul în care informaţiile şi documentele prevăzute la alin.(3) nu sînt prezentate de către membrii organelor de conducere ale debitorului, aceştia vor fi traşi la răspundere patrimonială subsidiară şi/sau penală, sau contravenţională, în modul stabilit de lege, iar administratorul provizoriu desemnat va reconstitui, în măsura posibilităților, informațiile şi/sau documentele, cheltuielile urmând a fi încasate din contul persoanelor culpabile.

Pentru a invoca prevederile respective, urmează a fi demonstrate cum au fost aduse prejudicii prin acțiunile sau inacțiunile respective și care este mărimea acestor prejudicii și cui îi sunt imputabile aceste pretinse inacțiuni, or simpla invocare a unor norme de drept fără a prezenta careva temeiuri de fapt coroborate cu norme de drept și acțiunile culpabile, nu poate fi pusă la baza admiterii unor astfel de pretenții.

Reieșind din situația de fapt enunțată, se concluzionează că, cerința de atragere la răspundere subsidiară în baza art. 27 alin. (3-4) din Legea insolvabilității, este nemotivată în fapt, nefiind indicate careva motive plauzibile întru susținerea cererii de atragere la răspundere subsidiară în baza art. 27 alin. (3-4) din Legea insolvabilității.

Astfel, argumentul respectiv, nu poate fi luat în considerație la examinarea cererii în cauză, or, careva motive de fapt nu au fost indicate și nici demonstrate de către reclamant.

În conformitate cu art. 2022 Cod civil, prejudiciul trebuie să fie consecința directă a faptei ilicite.

Astfel, Completul specializat relevă că în speță nu a fost identificată o faptă ilicită concretă; nu s-a demonstrat legătura directă între conduita pârâților și prejudiciu; nu a fost probată vinovăția, în sensul art. 20 Cod civil.

Colegiul judiciar subliniază că răspunderea nu poate fi întemeiată pe prezumții sau pe rolul instituțional al pârâților.

Potrivit art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, sarcina probei revine reclamantului. În speță, acesta nu a administrat un probatoriu suficient, limitându-se la afirmații generale.

Or, instanța nu poate suplini lipsa probelor și nici nu poate construi din oficiu temeiuri de răspundere.

Având în vedere neprobare faptei ilicite, lipsa legăturii cauzale, inexistența vinovăției, neîntrunirea condițiilor speciale prevăzute de art. 248 din Legea insolvabilității, Colegiul judiciar conchide că nu sunt întrunite condițiile legale pentru atragerea răspunderii subsidiare.

În consecință, soluția instanței de fond este legală și întemeiată, iar cererea de atragere la răspundere subsidiară urmează a fi respinsă ca nefondată.

În continuare, Colegiul judiciar apreciază că motivele invocate de apelant sunt neîntemeiate și au un caracter preponderent formal, întrucât, în esență, reprezintă o reiterare a argumentelor expuse în fața instanței de fond, fără a aduce elemente noi de fapt sau de drept care să conducă la o altă soluție.

Critica privind pretinsa neelucidare a circumstanțelor cauzei nu poate fi reținută, or instanța de fond a examinat cauza sub toate aspectele relevante.

Din acest motiv, și în coraport cu faptul că apelantul nu a specificat volumul concret al răspunderii pentru fiecare pârât în parte, solicitarile de atragere la răspundere subsidiară pentru aceleași sume constituie o încercare ilegală de dublare a pretențiilor și de executare abuzivă din bugetul municipal.

De asemenea, susținerea apelantului privind aplicarea eronată a art. 248 din Legea insolvabilității este nefondată, întrucât răspunderea subsidiară nu poate fi angajată în mod automat, doar pentru nedepunerea cererii introductive, în lipsa probării cumulative a condițiilor răspunderii civile delictuale prevăzute de art. 1998 Cod civil, în special a legăturii de cauzalitate dintre faptă și prejudiciu.

Totodată, Completul specializat constată că hotărârea instanței de fond este suficient motivată, iar simpla nemulțumire a apelantului față de soluția pronunțată nu echivalează cu nemotivarea acesteia.

Distinct de cele indicate, Colegiul judiciar, prin prisma jurisprudenţei CEDO şi anume cauza Rebait şi alţii contra Franţei nr. 26561/1995, unde Comisia a menţionat că, „art. 6 § 1 al Convenţiei, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanţă de recurs, întemeindu-se pe dispoziţii legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinţei pronunţate de o instanţă inferioară, ca fiind lipsit de şanse de succes”, consideră necesar de a respinge şi alte argumente invocate în cererea de recurs, mai mult că acestea nu denotă încălcarea esenţială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Din considerentele menţionate şi având în vedere faptul că hotărârea contestată este întemeiată şi legală, iar argumentele invocate de către apelant sunt neîntemeiate, Colegiul judiciar ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat de lichidatorul ÎMGFL nr.11 din Chișinău, în procedura falimentului, Bulgaru Igor şi de a menţine hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 16 februarie 2026.

În conformitate cu prevederile art. 385 lit. a), art. 389, art. 390 Cod de procedură civilă, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,-

D E C I D E :

Se respinge cererea de apel declarată de lichidatorul ÎMGFL nr.11 din Chișinău, în procedura falimentului, Bulgaru Igor.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 16 februarie 2026, în cauza de insolvabilitate la cererea de chemare în judecată, concretizată, depusă de către lichidatorul

debitorului insolvabil ÎMGFL nr.11 din Chișinău în procedura falimentului, Bulgaru Igor, privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului ÎMGFL nr.11 din Chișinău în procedura falimentului, înaintată împotriva pârâților Selivanov Ruslan, Moraru Victor, Primăria municipiului Chișinău și Direcția General Locativ-Comunală și Amenajare a Consiliului Municipal Chișinău, intervenient accesoriu „Termoelectrica” SA.

Decizia nu se supune recursului, este definitivă și irevocabilă de la pronunțare.

Președintele completului,
Judecător Sîrbu Victoria

Judecătorii: Cașcaval Andrei

Bagrin Lucia